

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 20. septembar 2024. godine
Br. Ref.: RK 2524/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI127/24

Podnosilac

E. K.

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude [PML. br. 182/2024] Vrhovnog suda od
16. aprila 2024. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo E.K, sa prebivalištem u Varoš Selu, opština Uroševac (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Shpresa Berisha Rexhepi., advokat u opštini Priština.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [PML. br. 182/2024] Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 16. aprila 2024. godine u vezi sa presudom [PAKR. br. 736/2023] Apelacionog suda od 31. januara 2024. godine i presudom [br. 2018:058623] Osnovnog suda u Uroševcu (u daljem tekstu: Osnovni sud) od 27. oktobra 2023. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene presude Vrhovnog suda, kojom su podnosiocu zahteva navodno povređena osnovna prava i slobode zagarantovane članom 24. [Jednakost pred zakonom] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članom 14. (Zabrana diskriminacije) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Podnosilac zahteva, takođe, traži od Suda da se njegov identitet ne objavljuje *“jer je ročište održano iza zatvorenih vrata zbog prirode predmeta i činjenice da je oštećeni bio maloletan”*.

Pravni osnov

5. Zahtev se zasniva na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25. (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023 (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 28. maja 2024. godine, podnosilac je podneo svoj zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 29. maja 2024. godine, podnosilac je dopunio svoj prvobitni zahtev.
8. Dana 10. juna 2024. godine, predsednica Suda je odlukom [br. GJR. KI127/24] imenovala sudiju Jetona Bytyqija za sudiju izvestioca, dok je odlukom [KSH. KI127/24] imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bajram Ljatifi (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
9. Dana 14. juna 2024. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana je i Vrhovnom sudu poslata jedna kopija zahteva.
10. Dana 4. septembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Na osnovu spisa predmeta, podnosilac zahteva je, dana 11. novembra 2013. godine, povezao svojim automobilom maloletnog Q. A. i kada su stigli u selo Slatina, zaustavio je automobil i sa seksualnim namerama, počeo da dodiruje maloletnog Q.A., kada ih je primetila policijska patrola i sprovela u policijsku stanicu.
12. Dana 29. novembra 2013. godine, Osnovno tužilaštvo u Uroševcu (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo) podiglo je optužnicu [PP. I. br. 216/2013] protiv podnosioca

zahteva zbog krivičnog dela “*seksualna zloupotreba lica mlađih od šesnaest (16) godina*” iz stava 1.3 člana 235. Krivičnog zakonika br. 04/L-082 Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK).

13. Dana 12. februara 2014. godine, Osnovni sud je presudom [P. br. 1784/13] oglosio krivim podnosioca zahteva i izrekao mu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine.
14. Dana 30. juna 2014. godine, Apelacioni sud je nakon žalbe podnosioca zahteva, rešenjem [PAKR. br. 254/14], ali po službenoj dužnosti, ukinuo gore navedenu presudu Osnovnog suda i vratio predmet na ponovno suđenje, sa obrazloženjem da je izrečena kazna ispod zakonom propisanog minimuma i da Osnovni sud nije naveo razloge za to.
15. Dana 15. decembra 2020. godine, u ponovljenom suđenju, Osnovni sud je presudom [PKR. br. 958/14] oglosio krivim podnosioca zahteva i izrekao mu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine.
16. Dana 14. aprila 2021. godine, Apelacioni sud je rešenjem [PAKR. br. 102/21] ukinuo presudu [PKR. br. 958/14] Osnovnog suda i vratio predmet na ponovno suđenje, sa obrazloženjem da tokom ponovljenog suđenja nisu poštovane faze krivičnog postupka.
17. Dana 27. oktobra 2023. godine, Osnovni sud je presudom [br. 2018:058623] oglosio krivim podnosioca zahteva za krivično delo “*seksualna zloupotreba lica mlađih od šesnaest godina*” iz stava 1.3 člana 235. KZRK-a i izrekao mu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine. Osnovni sud je obrazložio da je podnosilac zahteva svojim automobilom povezao žrtvu Q.A, koga je seksualno dodirivao i iskorišćavao u svom automobilu protiv njegove volje. Pored lica mesta prošla je policijska patrolna jedinica koja je videla podnosioca zahteva i žrtvu u automobilu i sprovela ih do policijske stanice. Veštak A.V. je utvrdio da su iskazi žrtve koje je dala u različitim vremenskim periodima međusobno saglasni i to ukazuje na činjenicu da je žrtva bila u urednom psihičkom stanju, dovoljnom da se objektivno seća događaja. Prema zapisniku sa sudskog pretresa, Osnovni sud je odbio predlog podnosioca zahteva za imenovanje sudskog veštaka antropologa, dok je zahtev za mišljenje psihologa usvojen.
18. Podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv presude Osnovnog suda, sa obrazloženjem da Osnovni sud nije usvojio zahtev koji se odnosio na pribavljanje ekspertize, dok je tužilac Apelacionog tužilaštva podneskom [PPAM/l. br. 668/2023] predložio da se gore navedena žalba odbije.
19. Dana 31. januara 2024. godine, Apelacioni sud je presudom [PAKR. br. 736/2023] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu [2018:058623] Osnovnog suda, obrazloživši, između ostalog, da je na osnovu svih izvedenih dokaza utvrđeno da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo i da je isti znao da je žrtva maloletna. Što se tiče odbijanja da se odredi veštačenje od strane antropologa radi tačnog utvrđivanja godina starosti žrtve u vreme izvršenja krivičnog dela, Apelacioni sud je utvrdio da je Osnovni sud pravilno odbio sudsko-medicinsko veštačenje iz razloga što je zbog dužeg vremena koje je proteklo nemoguće utvrditi, putem antropološkog veštačenja, godine starosti žrtve u vreme izvršenja krivičnog dela.
20. Podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu, ponavljajući iste navode koji se odnose na pribavljanje ekspertize, a koje je izneo i pred Apelacionim sudom.
21. Dana 16. aprila 2024. godine, Vrhovni sud je presudom [Pml. br. 182/2024] odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva, sa obrazloženjem, između ostalog, (i) da su svi izvedeni dokazi potvrdili činjenicu da je podnosilac zahteva izvršio

krivično delo; (ii) da je žrtva dva puta dosledno svedočila o događaju; i (iii) da je to konstatovao i veštak, koji je ocenio da su iskazi žrtve međusobno saglasni i da je žrtva bila psihički sposobna da se seća događaja.

Navodi podnosioca zahteva

22. Podnosilac zahteva tvrdi da su odlukama redovnih sudova povređena njegova prava zagarantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom] Ustava u vezi sa članom 14. (Zabrana diskriminacije) EKLJP, iz razloga što su isti odbili izvođenje dokaza samo zbog rodne diskriminacije, odnosno netrpeljivosti prema njegovoj seksualnoj orijentaciji.
23. Podnosilac zahteva naglašava da je Apelacioni sud uputio Osnovni sud da u postupku ponovljenog suđenja izvede sudsko veštačenje od strane relevantnih veštaka. Institut za sudsku medicinu je izrazio spremnost za sudsko-medicinsko ispitivanje, ali je Osnovni sud odbio određivanje veštačenja kao dokaza u ovom sudskom postupku zbog diskriminacije prema njemu zbog njegove seksualne orijentacije.
24. Podnosilac zahteva tvrdi da je jedan od sudija naglasio da se dokaz odbija *“imajući u vidu i isti pol i optužene i oštećene strane”*. Prema navodima podnosioca zahteva, ova rečenica sudije pokazuje činjenicu da je odbijanje dokaza izvršeno samo kao rezultat rodne diskriminacije. Dakle, Osnovni sud je morao da odredi pravno veštačenje, a ne da krši ustavna prava, kao što je jednakost pred zakonom. Podnosilac zahteva dodaje da bi u slučaju da je Osnovni sud *“postupio po primedbama Apelacionog suda koji je uputio na sudsko veštačenje radi pravičnog i nepristrasnog suđenja, a po ovom osnovu i ponovljeni predlog odbrane, okrivljeni uživao pravo na dokaz i ne bi se tražilo izuzeće predsednika pretresnog veća, koji je netrpeljivošću, razlikama iz rodni razloga, odnosno seksualnoj orijentaciji stranaka [...]”*, uspostavio dvostruki standard u uživanju ljudskih prava.
25. Podnosilac zahteva naglašava da je Vrhovni sud prećutno prihvatio rodnu diskriminaciju i tako uspostavio standard koji je u suprotnosti sa osnovnim ljudskim pravima i da je isti *“u nedostatku krucijalnog dokaza – sudskog veštačenja”* [...] uspostavio dvostruke standarde prema građanima.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 24.

[Jednakost pred zakonom]

1. *Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije.*
2. *Niko se ne sme diskriminisati na osnovu rase, boje, pola, jezika, veroispovesti, političkog ili nekog drugog uverenja, nacionalnog ili društvenog porekla, veze sa nekom zajednicom, imovine, ekonomskog ili socijalnog stanja, seksualnog opredeljenja, rođenja, ograničene sposobnosti ili nekog drugog ličnog statusa.*
3. [...].

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 14.

Zabrana diskriminacije

Uživanje prava i sloboda predviđenih u ovoj Konvenciji obezbeđuje se bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su pol, rasa, boja kože, jezik, veroispovest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno poreklo, veza s nekom nacionalnom manjinom, imovno stanje, rođenje ili drugi status.

Ocena prihvatljivosti zahteva

26. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni u Ustavu i dalje propisani u Zakonu i Poslovniku.
27. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, kojima je utvrđeno:

Član 113.

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

[...]

28. Sud u nastavku razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su dalje propisani u Zakonu. S tim u vezi, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, kojima je utvrđeno:

Član 47.

(Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48.

(Tačnost podneska)

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49.

(Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta...”.

29. Što se tiče ispunjenosti gore navedenih uslova, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, u smislu stava 7. člana 113. Ustava; da osporava ustavnost akta javnog organa, odnosno presudu [PML. br. 182/2024] Vrhovnog suda od 16. aprila 2024. godine, nakon što je iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva prema članu 113. Ustava i članu 47. Zakona; da je jasno naglasio Ustavom zagarantovana prava za koja tvrdi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona i da je podneo svoj zahtev u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca, koji je predviđen članom 49. Zakona.

30. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni u pravilu 34. [Kriterijumi prihvatljivosti], odnosno stavom (2) pravila 34. Poslovnika, kojim je utvrđeno:

Pravilo 34.
[Kriterijumi prihvatljivosti]

"(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(d) ako zahtev tačno razjašnjava i adekvatno iznosi činjenice i navode o povredi ustavnih prava ili odredbi.

[...]

(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju".

[...]

31. Sud najpre naglašava da gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i sudskoj praksi Suda, omogućava poslednje pomenutom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može da proglasi zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kako je utvrđeno u stavu (2) pravila 34. Poslovnika. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao "očigledno neosnovan" u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može da sadrži. Poslednje pomenuti se na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi "četvrtog stepena"; (ii) navodi koje karakteriše "jasno ili očigledno odsustvo povrede"; (iii) "nepotkrepljeni ili neobrazloženi" navodi; i na kraju, (iv) "konfuzni i nejasni" navodi (vidi predmete ESLJP-a [Kemmachev protiv Francuske](#), br. 17621/91, presuda od 24. novembra 1994. godine, stav 44; [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, odluka od 31. maja 2005. godine, stav 55; [Mentzen protiv Letonije](#), predstavka br. 71074/01; [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04, odluka od 25. septembra 2008. godine; kao i slučajeve Suda [KIO4/21](#), podnositeljka *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. aprila 2021. godine, stav 26; [KI107/21](#), podnosilac *Ramiz Hoti*, rešenje o neprihvatljivosti od 21. oktobra 2021. godine, stav 53; i [KIO5/23](#), podnosilac *Branislav Gajin*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. januara 2024. godine, stav 51).
32. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno prilikom ocene da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će najpre podsetiti na suštinu slučaja sadržanog u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojom je on, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
33. Na osnovu spisa predmeta, podnosilac zahteva je, dana 11. novembra 2013. godine, u svom automobilu, sa seksualnim namerama, dodirivao maloletnog Q.A. Kao rezultat toga, Osnovno tužilaštvo je podiglo optužnicu protiv podnosioca zahteva zbog krivičnog dela "seksualna zloupotreba lica mlađih od šesnaest (16) godina" iz stava 1.3 člana 235. KZRK-a. Nakon što je predmet dva puta vraćen na ponovno suđenje, Osnovni sud je presudom [br. 2018:058623] oglasio krivim podnosioca zahteva zbog krivičnog dela "seksualna zloupotreba lica mlađih od šesnaest godina" iz stava 1.3 člana 235. KZRK-a i izrekao mu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine. Apelacioni sud je presudom [PAKR. br. 736/2023] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio gore navedenu presudu Osnovnog suda, obrazloživši, između ostalog, da je na osnovu svih

izvedenih dokaza utvrđeno da je podnosilac zahteva izvršio krivično delo i da je znao za to da je žrtva maloletna. Što se tiče odbijanja da se odredi sudsko-medicinsko veštačenje radi tačnog utvrđivanja godina starosti žrtve u vreme izvršenja krivičnog dela, Apelacioni sud je postupajući po žalbi podnosioca zahteva utvrdio da je Osnovni sud pravilno odbio to veštačenje zbog toga što duže vreme koje je proteklo čini nemogućim utvrđivanje godina starosti žrtve, putem antropološkog veštačenja, u vreme izvršenja krivičnog dela. Gore navedene presude je potvrdio i Vrhovni sud, koji je odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva.

34. Sud naglašava da podnosilac zahteva navodi da je došlo do povrede člana 24. [Jednakost pred zakonom] Ustava u vezi sa članom 14. (Zabrana diskriminacije) EKLJP zbog toga što su redovni sudovi odbili predlog za određivanje sudsko-medicinskog veštačenja zbog rodne diskriminacije, odnosno zbog netrpeljivosti prema njegovoj seksualnoj orijentaciji.
35. Sud se u vezi sa ovim navodom poziva na sudsku praksu ESLJP-a, prema kojoj "diskriminacija predstavlja različito postupanje, bez objektivnog i racionalnog opravdanja, prema osobama u relativno sličnim situacijama" (vidi predmete ESLJP-a [Willis protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 36042/97, presuda od 11. juna 2002. godine, stav 48; [Bekos i Koutropoulos protiv Grčke](#), br. 15250/02, presuda od 13. marta 2006. godine, stav 63; vidi, takođe, slučaj Suda [KI166/20](#), podnosilac *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje od 5. januara 2021. godine, stav 44).
36. Nadalje, Sud podseća da bi navodi podnosioca u vezi povrede prava na nediskriminaciju bili uspešni, podnosioci zahteva, *inter alia*, moraju da dokažu da se njihov položaj može smatrati sličnim sa položajem drugog lica koje je imalo bolji tretman (vidi predmet ESLJP-a [Fredin protiv Švedske](#), br. 12033/86, presuda od 18. februara 1991. godine, stav 60, vidi, takođe, slučaj Suda [KI166/20](#), citiran iznad, stav 45).
37. Povodom navoda da je podnosilac zahteva predložio sudsko-medicinsko veštačenje od strane antropologa ili profesora anatomije radi ocene da li je bilo moguće napraviti razliku u godinama starosti žrtve u vreme kada je izvršeno krivično delo, ovaj predlog je odbijen od strane Osnovnog suda, sa obrazloženjem da u ovom predmetu nije bilo neophodno mišljenje antropologa zbog toga što je usled dužeg vremena koje je proteklo nemoguće utvrditi, putem antropološkog veštačenja, godine starosti žrtve u vreme izvršenja krivičnog dela. Takođe, i na osnovu nalaza Apelacionog suda kada je vratio predmet na ponovno suđenje, Osnovni sud je imenovao psihologa u svojstvu veštaka radi procene iskaza koje je dala žrtva i njenu emocionalnu stabilnost.
38. Prema tome, takav zahtev je uzet u obzir od strane Osnovnog suda, koji je izveo kao dokaz veštačenje psihologa. Što se pak tiče veštačenja od strane antropologa, prema redovnim sudovima, uključujući i Vrhovni sud, starost žrtve u vreme izvršenja krivičnog dela uopšte nije bilo sporno. Pored toga, Sud naglašava da je u slučaju kada stranke predlože saslušanje nekog svedoka ili pribavljanje drugih dokaza, na primer, pribavljanje izveštaja veštaka, u principu, u nadležnosti redovnih sudova da odluče da je potrebno prihvatiti taj dokaz u toku sudskog postupka (vidi predmet ESLJP, *Huseyn i ostali protiv Azerbejdžana*, [b](#), presuda od 26. jula 2011. godine, paragraf 196; u vezi sa izvođenjem dokaza, takođe vidi predmete Suda, [KI122/19](#), *podnosilac F.M.*, rešenje o neprihvatljivosti, od 9. jula 2020. godine, paragrafi 66-69; [KI98/21](#), *podnosioci Nexhat Sadiku i Gursel Sadiku*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. marta 2021. godine, paragrafi 62-63).
39. Podnosilac zahteva tvrdi da je predlog za određivanje sudsko-medicinskog veštačenja odbijen zbog rodne diskriminacije jer je Osnovni sud u obrazloženju upotrebio rečenicu

“...imajući u vidu i isti pol optužene i oštećene strane, smatramo da u ovom slučaju nije neophodno mišljenje antropologa...”

40. S tim u vezi, Sud naglašava da su redovni sudovi odbili predlog za određivanje traženog veštačenja zbog toga što starost žrtve u vreme izvršenja krivičnog dela uopšte nije sporno i da je pribavljena ocena psihologa u svojstvu veštaka, kako je preporučio i Apelacioni sud, a ne zbog njegove seksualne orijentacije. Prema tome, proizilazi da odbijanje veštačenja nije bilo zasnovano na diskriminatornim premisama, već na legitimnim razlozima koji spadaju u diskreciono pravo redovnih sudova.
41. Shodno tome, Sud smatra da je podnosilac zahteva naglasio da je bio diskriminisan, ali nije izneo nijedan dokaz ili argument koji bi mogao da dokaže da je tokom sudskog procesa zaista postojala diskriminacija. Ovo posebno imajući u vidu činjenicu da su redovni sudovi u postupku koji je rezultirao osporenom presudom Vrhovnog suda razmotrili zahtev za veštačenjem sa stanovišta potrebe da se ocene dodatni dokazi pored onih koji su već dokazani u sudskom postupku.
42. Shodno tome, Sud zaključuje da navodi podnosioca zahteva o povredi člana 24. Ustava i člana 14. EKLJP predstavljaju *“nepotkrepljene ili neobrazložene”* navode i da su samim tim neprihvatljivi kao očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kako je utvrđeno članom 48. Zakona i pravilom 34 (1) (d) i (2) Poslovnika.

Zahtev za neobjavlivanje identiteta

60. Povodom zahteva za neobjavlivanje identiteta, Sud primećuje da je podnosilac zahteva tražio zaštitu identiteta *“jer je ročište održano iza zatvorenih vrata zbog prirode predmeta i činjenice da je oštećeni bio maloletan”*.
43. S tim u vezi, Sud se poziva na stav 1. pravila 24. Poslovnika, kojim je utvrđeno:

“(1) U bilo koje vreme u toku postupka razmatranja individualnog zahteva iz stava 7. člana 113. Ustava pa do objavljivanja konačne odluke, stranke mogu tražiti da se njihov identitet ne objavljuje javno. Zahtev mora biti obrazložen”.
44. Uzimajući u obzir okolnosti u slučaju i činjenicu da je postupak koji je vođen pred redovnim sudovima bio zatvoren za javnost zbog toga što je žrtva bila maloletna, na osnovu stava 1. pravila 24. Poslovnika, Sud usvaja kao osnovan zahtev podnosioca zahteva da se njegov identitet ne objavljuje javno.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 20, 47. i 48. Zakona i pravilima 24, 34 (2) i 48 (1) (b) Poslovnika, dana 4. septembra 2024. godine:

ODLUČUJE

- I. DA, jednoglasno, PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA USVOJI, sa osam (8) glasova „za“ i jedan (1) „protiv“ zahtev za neobjavljivanje identiteta;
- III. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- IV. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa stavom 4. člana 20. Zakona;
- V. DA UTVRDI da ovo rešenje stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Jeton Bytyqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani